

X mod Tyskland (appl. 4162/69 EMK kendelse, afsagt den 17. december 1969)

Sagsfremstilling:

Den polske statsborger X, indrejste i Tyskland i 1949, hvor han senere blev meddelt opholdstilladelse som flygtning. I 1969 blev X idømt over 10 års fængsel for bl.a. groft tyveri og udvist af Tyskland. De tyske myndigheder lagde ved afgørelsen vægt på, at det var usandsynligt, at X fortsat ville blive forfulgt i Polen, og at retten til asyl i henhold til Flygtningekonventionens artikel 33 (2) ikke er absolut og kan fortabes af personer, der er til fare for samfundet.

Påstanden:

X indbragte Tyskland for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de tyske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udvist til Polen, idet han dér risikerede behandling i strid med artikel 3. Han henviste i den forbindelse bl.a. til, at han var deserteret fra den polske hær og frygtede en uforholdsmæssig hård straf.

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger:

Kommissionen afviste X's klage som åbenbart ugrundet. Kommissionen bemærkede indledningsvis, at det ikke er Menneskerettighedsorganernes opgave at vurdere, hvorvidt staterne fortolker Flygtningekonventionen korrekt. For så vidt angik X's påstand om, at han ville blive idømt en uforholdsmæssig hård straf for sin desertering, bemærkede Kommissionen, at desertering straffes i stort set alle Europarådets medlemsstater, hvorfor idømmelsen af straf for denne forbrydelse ikke i sig selv krænkede artikel 3.

(Findes ikke i online version)